

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Ἡ παραβολή τοῦ γεωργοῦ πού σπέρνει τόν σπόρο στό χωράφι

Ἐπί τό κατά Λουκᾶν Εὐαγγέλιο. λέ'
(Η',05-15)

Εἶπεν ὁ Κύριος τήν παραβολήν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων·

05-08 Ἡ παραβολή τοῦ γεωργοῦ

Ἔειπε ὁ Κύριος τήν παραβολή·

«**Β**γῆκε ὁ γεωργός γιά νά σπείρει τόν σπόρο στό χωράφι του.

5β Καθώς ἔσπερνε, κάποιοι σπόροι ἔπεσαν δίπλα στόν δρόμο. Αὐτοί ἤ πατήθησαν ἀπό τούς ἀνθρώπους, ἤ τούς ἔφαγαν τά πουλιά.

6 Ἄλλοι ἔπεσαν σέ χῶμα πετρῶδες καί ὅταν φύτρωσαν, ξεράθηκαν σύντομα, γιατί δέν βρῆκαν ὑγρασία.

7 Μερικοί ἔπεσαν μέσα στά ἀγκάθια, πού ὅταν ἀργότερα φύτρωσαν, τούς ἔπνιξαν, γιατί μεγάλωσαν καί αὐτά μαζί τους.

8α Κάποιοι ὅμως ἔπεσαν στό καθαρό καί ἀφράτο χῶμα. Οἱ σπόροι αὐτοί ὅταν φύτρωσαν, καρποφόρησαν ἕκατό φορές περισσότερο».

8β Λέγοντας αὐτά, φώναξε δυνατά· «Ὅποιος ἔχει αὐτιά, γιά νά ἀκούει, ἄς ἀκούει μέ προσοχή».

09-10 Οἱ μαθητές ρωτοῦν γιά τήν παραβολή
Ὁ Ἰησοῦς ἀπαντᾷ γιατί μιλάει μέ παραβολές

9 Ὅταν οἱ μαθητές του ἔμειναν μόνοι μέ τόν Ἰησοῦ, τόν ρωτοῦσαν· «Τί σημαίνει αὐτή ἡ παραβολή»;

10α Αὐτός εἶπε· «Ὁ Θεός ἔδωσε σ' ἐσᾶς τό προνόμιο, νά γνωρίσετε τά μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

10β Οἱ ὑπόλοιποι ὅμως θά διδάσκονται μέ παραβολές, ὥστε ἐνῶ βλέπουν, νά μήν ξεχωρίζουν καθαρά καί ἐνῶ ἀκοῦνε, νά μήν καταλαβαίνουν».

11-15 Ὁ Χριστός ἐρμηνεύει τήν παραβολή
ἐξηγεῖ στους μαθητές του τήν σημασία τῆς παραβολῆς

11 «**Ν**ά ἐξηγήσω τώρα σ' ἐσᾶς, τί σημαίνει ἡ παραβολή αὐτή. Ὁ σπόρος εἶναι ὁ σωτήριος λόγος τοῦ Θεοῦ.

12^α Οἱ σπόροι πού ἔπεσαν στόν δρόμο, εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ἄκουσαν τό εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ.

12^β Ἐρχεται ὁ διάβολος καί ξερριζώνει τίς ἀλήθειες μέσα ἀπό τίς καρδιές τους, γιά νά μήν πιστεύσουν καί σωθοῦν.

13^α Οἱ σπόροι πού ἔπεσαν στό πετρῶδες ἔδαφος, εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού μέ χαρά δέχονται τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἡ πίστη ὅμως μέσα τους δέν εἶναι βαθειά ριζωμένη.

13^β Στήν ἀρχή πιστεύουν μέ ἐνθουσιασμό, ἀλλά στήν συνέχεια, μόλις παρουσιασθοῦν οἱ πρῶτες δυσκολίες γιά τήν πίστη, ἀμέσως ἀπομακρύνονται.

14^α **Ο**ἱ σπόροι πού ἔπεσαν στά ἀγκάθια, εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού γνώρισαν τήν ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου.

14^β Δυστυχῶς ὅμως οἱ φροντίδες, τά πλούτη καί οἱ ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς τοὺς ἀπορροφοῦν, γι' αὐτό καί δέν καρποφοροῦν.

15^α Οἱ σπόροι τελικά, πού ἔπεσαν στό καλό καί ἀφράτο χῶμα, εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ἀκοῦνε τόν σωτήριο λόγο μέ ἀπλή καί ἀπονήρευτη καρδιά.

15^β Αὐτοί τόν φυλάγουν βαθειά στήν καρδιά τους σέ ὅλη τους τήν ζωή, γι' αὐτό καί καρποφοροῦν μέ ὑπομονή».

Τελειώνοντας ὁ Χριστός τήν παραβολή, φώναξε πιό δυνατά: «Ὅποιος ἔχει αὐτιά γιά νά ἀκούει,

ἄς ἀκούει μέ προσοχή».